

Uskuteční se velký turnaj vhodných vílích adeptek, z nichž vzejde jeho nevěsta,“ pokračoval reportér. „Počet soutěžících je omezený. Z tisíců možných účastnic bude vybrána pouze stovka, o které rozhodne samotný král. Jeho nevěsta musí předvést sílu, půvab –“

Obrátila jsem oči v sloup. „Tohle je tak staromódní. Nemůže se prostě s někým normálně seznámit a zjistit –“

„Pst!“ Shalini mi prakticky přitiskla ruku na pus. „Miluju tě, ale *fakt* tě uškrtím, jestli nezmlkneš.“

Shalini, moje naprosto lidská kamarádka, byla vílami posedlá. Já si od nich naopak ochotně udržovala odstup. Víly se lidskému světu ukázaly teprve před asi třiceti lety. Zpočátku na ně lidé reagovali s hrůzou a odporem – a tenhle postoj jim bohužel vydržel *většinu* mého dětství. Jenže teď? Lidstvo se jich nemohlo nabažit. Postupem času o sobě víly pečlivě vybudovaly obraz bohatství

a přitažlivosti. Ve skrytu duše jsem však měla podezření, že za sofistikovanou fasádou jsou pořád stejně děsivé.

„Král Torin,“ pronesl reportér nadšeně, „se narodil před šestadvaceti lety. Už nějakou dobu se očekává, že si vybere královnu, která podle starobylé tradice vzejde z turnaje...“

Jeho fotku jsem viděla snad stokrát – bledý, ostře řezaná čelist, kratičké tmavé vlasy. Na tomhle snímku byl v černém obleku, který mu zvýrazňoval široká ramena. Měl dábelický úsměv a jedno tmavé obočí povytažené nahoru.

Možná to bylo pivem nebo zlomeným srdcem, ale odpuzoval mě už při pouhém pohledu. Okamžitě se dalo *poznat*, že má rád jenom sám sebe.

Ovšem bylo těžké od něj odtrhnout oči.

„Nafoukanej hajzl,“ zamumlala jsem nezřetelně. No jo. Byla jsem opilá.

Shalini si povzdychla. „Slyšela jsem, že je hrozně záhadnej. Vyzáruje z něj smutek a nikdo neví proč.“

Nedávalo to smysl. „Co je smutnýho na tom, že je nejbohatším chlápkem na světě? Víš, kolik barů by si mohl otevřít, kdyby chtěl? Nebo škol, když na to přijde? Kolik vysokoškolských titulů by mohl získat?“ Došlo mi, že hulákám.

Shalini uhnula pohledem doprava. „Slyšela jsem, že má špatný svědomí. Prej vraždil lidi... ale cítí se kvůli tomu provinile. Je sklíčenej a ztrápenej.“

„Chudáček! Hele, kdyby byl šerednej, všichni by ho měli na háku. To, že jsi vrah, se většinou nepovažuje za kladnou vlastnost.“ Dopila jsem margaritu. Šlo to rychle. „V tom je ta potíž